

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaak 326/24

Arbitragecollege samengesteld uit:

De heer Peter MARCOEN Voorzitter; de heren Guy HERMANS en Marinus VROMANS arbiters;

Pleitzitting: 1 maart 2024

Inzake :

NV CLUB BRUGGE, profvoetbalclub, met zetel te 8300 Westkapelle (Knokke-Heist), ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0460.444.251;

Eiseres, bijgestaan en vertegenwoordigd door [...], Chief Legal Officer van Club Brugge K.V.;

tegen:

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND, met maatschappelijke zetel te 1020 Brussel, Houba-de Strooperlaan 145, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160;

Eerste verweerster, vertegenwoordigd door Mr. Elisabeth MATTHYS, Mr. Kiandro LEBON en Mr. Audry STEVENART, allen advocaat te 1000 Brussel, Loksumstraat 25 (Central Plaza) en [...], juriste bij de KBVB;

N.V. YELLOW-RED KV MECHELEN, profvoetbalclub, met maatschappelijke zetel te 2800 Mechelen, Nieuwedijkstraat 53, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0479.448.630;

Tweede verweerster, bijgestaan en vertegenwoordigd door [...], C.E.O. KV MECHELEN en [...], Gerechtigd Correspondent;

I. DE PROCEDURE:

NV CLUB BRUGGE stelde aanvankelijk een verzoek tot arbitrage in tegen de beslissing van het Professional Referee Department van 8 januari 2024.

NV CLUB BRUGGE trok nadien haar eerder verzoek tot arbitrage gericht tegen de beslissing van het Professional Referee Department d.d. 8 januari 2024 in en diende op 2 februari 2024 een nieuw verzoek tot arbitrage in, ditmaal gericht tegen de beslissing van de Disciplinaire Raad van 26 januari 2024, met als voorwerp : “*Hervorming van de beslissing van het DRP dd. 26/01/2024-Herspelen JPL KVM-Club Brugge dd. 10/12/2023.*”

Partijen hebben geen bezwaar tegen de publicatie van de in deze zaak te nemen beslissing op de website van het BAS (www.bas-cbas.be).

De arbiters doen met betrekking tot onderhavig dossier keuze van woonplaats op het adres van het BAS, Boechoutlaan 9, 1020 BRUSSEL.

II. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

In haar synthesebesluiten vordert NV CLUB BRUGGE :

“In hoofdde :

-te zeggen voor recht dat het BAS volheid van bevoegdheid heeft om te oordelen over de inhoud van dit geschil;

-te zeggen voor recht dat de beslissing van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal dd. 26 januari 2024 (stuk 6) en de beslissing van de Evocatiecommissie d.d. 22.02.2024 moeten worden hervormd, minstens worden vernietigd;

-te zeggen voor recht dat de wedstrijd YR KV Mechelen-Club Brugge d.d. 10 december 2023 dient te worden ongeldig verklaard op basis van artikel B6.121 van het Bondsreglement;

-derhalve te zeggen voor recht dat de wedstrijd YR KV Mechelen-Club Brugge dient te worden herspeeld;

-in ondergeschikte orde : te zeggen voor recht dat de VAR en scheidsrechters manifest tekortgekomen zijn in de op hen rustende zorgvuldigheidsplicht en te zeggen voor recht dat de voormelde beslissing van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal dd. 26 januari 2024 ongeldig verklaard moet worden en de wedstrijd derhalve herspeeld dient te worden;

-in uiterst ondergeschikte orde : minstens, alvorens recht te doen, mevrouw [F] en de heer [VD] op te roepen als getuigen en/of de KBVB het bevel op te leggen alle stukken over te leggen, op grond van de artikelen 1700,§4 en 877 Ger.W.;

-in elk geval : de KBVB te verwijzen in alle kosten van huidige arbitrageprocedure vermits concludante in elk geval genoodzaakt werd om een verzoek tot arbitrage neer te leggen omwille van de onduidelijke en “gedateerde” bepalingen in het Bondsreglement.”

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND stelt het volgende:

“-In hoofdorde, vast te stellen dat het door CLUB BRUGGE ingestelde verhaal tegen de beslissing van de Professional Referee Department voor de Disciplinaire Raad onontvankelijk was, gezien de Disciplinaire Raad niet bevoegd was om te oordelen en bijgevolg het verhaal van CLUB BRUGGE ongegrond te verklaren.

Voor zover als nodig vast te stellen dat geen verhaal voor het BAS hangend is tegen de beslissing van het Professional Referee Department.

-In ondergeschikte orde, voor zover het BAS van oordeel zou zijn dat de Disciplinaire Raad bevoegd zou zijn, te bevestigen dat de Disciplinaire Raad de inhoudelijk correcte beslissing heeft genomen en de vordering van CLUB BRUGGE terecht heeft afgewezen als zijnde ongegrond en daarbij terecht heeft vastgesteld dat de beslissing van de scheidsrechter om het litigieus doelpunt af te keuren voor buitenspel een beslissing betreft inzake een spelfeit.

-In ieder geval, om te bevestigen dat de wedstrijd tussen KV MECHELEN en CLUB BRUGGE van 10 december 2023 niet ongeldig dient te worden verklaard en bijgevolg niet dient te worden herspeeld.

-In ieder geval, om CLUB BRUGGE te veroordelen tot de kosten van het geding.”

YELLOW-RED KV MECHELEN vraagt, op haar beurt, om de vordering van nv CLUB BRUGGE af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond.

III. DE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

Op 11 december 2023 diende nv CLUB BRUGGE een klacht in bij het Professional Referee Department: *“Langs deze weg wenst Club Brugge formeel klacht neer te leggen n.a.v. een specifiek incident dat plaatsvond tijdens de wedstrijd KV Mechelen-Club Brugge KV (Jupiler Pro League) op zondag 10 december 2023. Wij verwijzen hierbij naar het moment in de 72^e minuut van de wedstrijd waarop een geldig gescoord doelpunt van Club Brugge onterecht werd afgekeurd wegens buitenspel en waarbij Video Assistant Referee (VAR) geen interventie deed om de ontrechte beslissing te corrigeren.”*

Volgens nv CLUB BRUGGE zou er hierbij sprake zijn van een vergissing in de toepassing van de spelregels, zoals omschreven in artikel B6.121 van het Bondsreglement.

Het Professional Referee Department heeft op 12 december 2023 haar standpunt schriftelijk meegedeeld aan nv CLUB BRUGGE waarbij zij van oordeel was dat er geen sprake was van een vergissing in de toepassing van de spelregels en dienvolgens nv CLUB BRUGGE verzocht om te willen meedelen of zij de klacht wel wenste te handhaven:

“...4. Wat uw klacht zelf betreft, is het Referee Department het evenwel allerm minst eens met uw stelling als zou er inzake een verkeerde beoordeling van de spelregels voorhanden zijn in de zin van artikel B6.121 van het Bondsreglement, in welk geval de bevoegde disciplinaire instantie desgevallend tot de ongeldigheid van de wedstrijd zou kunnen beslissen, met het mogelijk herspelen van de wedstrijd tot gevolg.

5. In casu is uw klacht immers gericht tegen een scheidsrechterlijke vergissing in de beoordeling van een spelfeit in de zin van artikel B6.120 van het Bondsreglement, met name of de speler van Club Brugge al dan niet buitenspel stond bij de betrokken fase.

9. Onderhavig schrijven maakt het schriftelijk standpunt uit van het Referee Department van de KBVB als bevoegde instantie in toepassing van artikel B6.120,3° lid. Wij verzoeken u ons te willen meedelen of u uw klacht wenst te handhaven, in welk geval oa uw club en Yellow Red KV Mechelen als belanghebbende zullen worden opgeroepen (kosten ten laste van uw club...”

Op 15 december 2023 bevestigde nv CLUB BRUGGE haar klacht te willen handhaven.

Op de zitting van 5 januari 2024 zijn alle partijen verschenen en werden scheidsrechters [L] (hoofdscheidsrechter) en [VD] (VAR) opgeroepen en gehoord als getuigen.

In haar beslissing van 8 januari 2024 heeft het Professional Referee Department de klacht van nv CLUB BRUGGE ontvankelijk doch ongegrond verklaard, oordelend dat er geen vergissing werd begaan in de toepassing van de spelregels:

“3.1. Overwegende dat de behandeling van de klacht-gelet op de bevoegdheid van het PRD-zich beperkt tot de vraag of er in casu sprake is van een foutieve beoordeling van een spelfeit dan wel van een vergissing in de toepassing van de spelregels (...)

OM DEZE REDENEN

Beslist het PRD,

De klacht ontvankelijk doch ongegrond te verklaren in die zin dat vaststaat dat er geen vergissing werd begaan in de toepassing van de spelregels en de zaak derhalve niet wordt overgemaakt aan de bevoegde disciplinaire instantie.”

Deze beslissing van het Professional Referee Department vermeldde uitdrukkelijk dat tegen haar beslissing een mogelijkheid tot verhaal bij het BAS open stond en dit conform artikel B1.18 van het Bondsreglement: *“Mogelijkheid tot verhaal : zie artikel B1.18 Bondsreglement (BAS)”*.

NV CLUB BRUGGE heeft op 14 januari 2024 alsnog een verhaal ingesteld tegen deze beslissing en dit bij de Disciplinaire Raad.

Tegelijkertijd werd tegen diezelfde beslissing op 15 januari 2024 een verhaal ingesteld bij het BAS.

De Disciplinaire Raad heeft op 23 januari 2024 de zaak behandeld en op 26 januari 2024 geoordeeld dat de voorziening van nv CLUB BRUGGE wel ontvankelijk was doch ongegrond:

“(…)

Het is uiteraard betreurenswaardig dat de beoordeling door de VAR dat er sprake was van buitenspel achteraf foutief bleek te zijn ingevolge een niet aanwenden van de VAR-technologie door het trekken van de buitenspellijn/

Dit betreft echter een (foutieve)beslissing over een spelfeit.

(…)

Aangezien de beslissing van de scheidsrechter om het litigieus doelpunt af te keuren voor buitenspel een beslissing betreft inzake een spelfeit, kan er op basis van artikel B6.120 van het Bondsreglement geen verhaal worden ingesteld tegen deze beslissing.(cf. beslissing DRP inzake dossier 38/21-22, beroep van R.Standard de Liège tegen de beslissing van het PRD van 7 februari 2022).

(…)

OM DEZE REDENEN

Beslist de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal bij eenparigheid dat het hoger beroep van Club Brugge KV tegen de beslissing van het PRD van 8 januari 2024 ontvankelijk is, doch ongegrond...”

Hierop liet nv CLUB BRUGGE op 2 februari 2024 weten dat zij haar verhaal tegen de beslissing van het Professional Referee Department dd. 8 januari 2024 introk en legde zij diezelfde dag nog een nieuw verzoekschrift tot arbitrage bij het BAS neer, zij het ditmaal gericht tegen de beslissing van de Disciplinaire Raad van 26 januari 2024.

In toepassing van artikel B11.87 van het Bondsreglement heeft nv CLUB BRUGGE ook een verzoek tot evocatie ingediend bij de Evocatiecommissie van de KBVB:

“Het verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren;

De bestreden beslissing van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal dd. 26 januari 2024 te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal;

Minstens alvorens verder te statueren de KBVB het bevel op te leggen alle dienstige stukken te overleggen die het gebruik van de VAR omschrijven;

KBVB te veroordelen tot alle kosten van het geding.”

De zaak werd behandeld op de terechtzitting van 16 februari 2024 en op 22 februari 2024 verklaarde de Evocatiecommissie het verzoek ontvankelijk doch ongegrond op grond van volgende overwegingen:

“Evocant werpt op dat het niet trekken van een digitale lijn bij een buitenspelfase een falen is in het toepassen van de onderliggende spelregel (m.n. Law 11 van de IFAB Rules of the Game en daaraan gekoppeld het VAR Protocol), verder dat als de VAR daartoe de technische mogelijkheid heeft dit een de facto verplichting is die voortvloeit uit het gewoonterecht en aldus kracht van reglement heeft.

Het verkeerd inschatten van de feitelijke situatie, nl. het over het hoofd zien van de positie van een verdediger, is een beoordeling van een spelfeit en is geenszins een vergissing begaan in de toepassing van de spelregels.

Het DRP daarin bijgetreden door de bestreden beslissing heeft derhalve terecht gesteld dat art. B6.121 van het bondsreglement niet van toepassing is.

Het document IFAB Laws of the Game 2023/2024, waaronder in het bijzonder spelregel 11(buitenspel) en het VAR protocol, voorziet nergens welke technologische tools de VAR verplicht moet gebruiken.

Het feit dat de VAR de mogelijkheid heeft om een buitenspellijn te trekken wil niet zeggen dat het trekken van een lijn een juridische verplichting is.

In spelregel 11 en in het VAR protocol staat nergens dat de assistent VAR “moet” beroep doen op de techniek om een buitenspellijn te trekken.

In casu was de VAR van oordeel dat het al dan niet buitenspel kon ingeschat worden zonder dat een lijn moest getrokken worden.”

IV. BEOORDELING:

IV.1. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS

Partijen ontwikkelen met betrekking tot de ontvankelijkheid en de bevoegdheid van het BAS onder meer de hiernavolgende overwegingen:

NV CLUB BRUGGE:

- de beslissing van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal is een beslissing in eerste aanleg wat maakt dat het BAS wel degelijk bevoegd is in de zin van artikel B1.18 van het Bondsreglement;
- indien de Disciplinaire Raad niet bevoegd was, is het BAS, als beroepsinstantie, hoe dan ook bevoegd en is het bij het BAS ingestelde verhaal niet onontvankelijk;
- ondertussen heeft ook de Evocatiecommissie uitspraak gedaan en is het BAS hoe dan ook bevoegd;
- het BAS heeft hierbij een volheid van bevoegdheid om te oordelen.

NV YELLOW-RED KV MECHELEN:

- er geen schending van artikel 6 E.V.R.M. voorligt bij en door de behandeling van de Disciplinaire Raad voor het profvoetbal;
- het BAS is niet bevoegd en het verzoek tot arbitrage is dan ook onontvankelijk.

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND:

- Club Brugge haar voorziening tegen de beslissing van het Professional Referee Department van 8 januari 2024 heeft ingetrokken en dienvolgens dus enkel de beslissing van de Disciplinaire Raad voorligt;
- het BAS dient zich te beperken tot een marginale controle van de genomen beslissingen;
- de beslissing van het Professional Referee Department is finaal en niet vatbaar voor enig intern hoger beroep of verhaal.

Met betrekking tot de al dan niet bevoegdheid van het BAS, voorziet artikel B1.18 van het Bondsreglement het volgende:

“Artikel B1.18 Onverminderd de bepalingen van dwingend recht en binnen de grenzen hiervan, verbinden de bond en, door hun aansluiting, de clubs en aangeslotenen, zich ertoe elk geschil uit hoofde van het bondsreglement of van de wedstrijden en competities georganiseerd op grond van dit reglement, na de uitputting van de interne middelen voor zover deze in het bondsreglement zijn voorzien, te beslechten via de toepasselijke procedure bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.”

In het licht hiervan doet zich een betwisting voor tussen partijen aangaande de rol en de bevoegdheid van de Disciplinaire Raad en daaraan gekoppeld de wijze waarop het BAS, wat de omvang van haar bevoegdheid betreft, dient uitspraak te doen.

Immers meent de KBVB dat de Disciplinaire Raad zich nooit had mogen bevoegd verklaren als beroepsinstantie tegen de beslissing van het Professional Referee Department en bij uitbreiding had ook de Evocatiecommissie dit volgens haar moeten vaststellen in plaats van zich, op haar beurt, bevoegd te verklaren.

Dienaangaande stelt de KBVB het volgende:

“De Disciplinaire Raad heeft ten onrechte geoordeeld dat de beslissing van het Professional Referee Department zou neerkomen op een beslissing van het Bureau Arbitrage genomen in eerste aanleg. Het Referee Department uit artikel B6.119 van het Bondsreglement betreft nochtans niet dezelfde instantie als het ‘Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal’ en beiden mogen dan ook niet zomaar vereenzelvigd worden. Het Professional Referee Department is daarentegen een afzonderlijk (technisch gespecialiseerde) instantie die geen bondsinstantie is. Dit in tegenstelling tot het Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal dat niet langer bestaat en nergens elders in het Bondsreglement aangehaald/gedefinieerd wordt. Artikel P2.18 is bijgevolg een gedateerd artikel dat-gelet op het verdwijnen van het Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal-geschrapt/aangepast had moet worden.”

Het BAS stelt inderdaad vast dat zowel de Disciplinaire Raad als de Evocatiecommissie zich bevoegd achtten om van het geschil kennis te nemen waarbij de Disciplinaire Raad als beroepsinstantie zou hebben gefungeerd tegen de beslissing genomen door het Professional Referee Department.

De Evocatiecommissie motiveerde op 22 februari 2024 de bevoegdheid van de Disciplinaire Raad als volgt:

“In eerste instantie kan worden verwezen naar de bepalingen van art. B6.119 Bondsreglement waar duidelijk wordt gesteld (eigen onderlijning):

“Klachten over vergissingen, begaan door een scheidsrechter bij het beoordelen van een feit tijdens de wedstrijd of bij de toepassing van de regels van het voetbalspel, worden beschouwd als hebbend betrekking op de spelleiding en worden behandeld door de bevoegde instantie belast met arbitrage(refereeing), uitgezonderd voor wat betreft de wedstrijden van de Beker van België Vrouwen en de Beker van België heren voor de eerste 5 speeldagen, waar het Sportcomité KBVB bevoegd is.

Profvoetbal : Referee Department...”

Tot hier kan de Evocatiecommissie worden gevolgd.

Vervolgens meent zij de bevoegdheid van de Disciplinaire Raad om te zetelen als beroepsinstantie te kunnen afleiden uit de hiernavolgende door haar ontwikkelde redenering:

“In casu, betreft het beroep bij de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal het aanvechten van een beslissing genomen door het “Bureau Arbitrage KBVB”, zijnde de in art. B6.119 Bondsreglement aangeduide bevoegde instantie en is dit geen verhaal tegen een genomen beslissing van de scheidsrechter an sich.

In toepassing van art. P2.18 Bondsreglement wordt uitdrukkelijk voorzien dat de kamers van de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal in hoger beroep oordelen over beslissingen gewezen in eerste aanleg van het Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal, waarbij deze laatste instantie deze is zoals bedoeld in art. B2.10,6° van het Bondsreglement.

*Tenslotte dient gewezen te worden op art. B11.77 Bondsreglement dat stelt :
“iedere genomen beslissing is, behoudens andersluidende bepalingen, vatbaar voor een rechtsmiddel.*

De Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal heeft zich terecht bevoegd verklaard.”

Geen enkele bepaling in het Bondsreglement voorziet in een beroep tegen de beslissing van het Professional Referee Department.

Artikel P2.18 (tweede streepje) van het Bondsreglement verwijst naar een hoger beroep tegen beslissingen gewezen in eerste aanleg van het “Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal”. Artikel P2.18 noch enige andere bepaling in het Bondsreglement, vermeldt de mogelijkheid van hoger beroep tegen een beslissing van het Professional Referee Department. Waar de Evocatiecommissie verwees naar de “instantie zoals deze bedoeld in artikel B2.10,6° van het Bondsreglement”, zijn de hiernavolgende overwegingen aan de orde.

In artikel B2.10.6° van het Bondsreglement dat betrekking heeft op de “Bondsorganisatie” wordt het volgende gesteld:

“...6° Instanties belast met de ontwikkeling van de arbitrage (refereeing) :

- a) Referee Department*
- b) commissie Arbitrage KBVB*
- c) Departement Arbitrage Voetbal Vlaanderen*
- d) Strategische commissie voor de arbitrage Voetbal Vlaanderen*
- e) Bureaus Arbitrage ACFF*
- f) Provinciale Bureaus Arbitrage ACFF”*

Deze bepaling handelt dus enkel over de “ontwikkeling van de arbitrage” en bevat zowel een verwijzing naar het “Professional Referee Department” als een verwijzing naar “Bureaus Arbitrage ACFF”.

Uit deze bepaling kan dus alvast niet worden afgeleid dat met het “Bureau Arbitrage voor het Profvoetbal” ook het “Referee Department” wordt bedoeld.

Interne rechtsmiddelen tegen een beslissing van het Referee Department zijn dus niet voorzien, blijken alvast niet duidelijk uit de hiervoor aangehaalde bepalingen of andere artikelen opgenomen in het Bondsreglement.

Ook de KBVB zelf die het reglement heeft opgesteld, stelt dat het “Bureau d’Arbitrage” niet meer bestaat en dat in het seizoen 2019-2020 het Professional Referee Department werd geïnstalleerd als een nieuwe instantie waarbij het niet om een loutere naamswijziging ging van “Bureau d’Arbitrage” naar Professional Referee Department.

Hierbij valt te beklemtonen dat het Professional Referee Department geen Bondsinstantie is maar als een onafhankelijk orgaan functioneert terwijl het Bureau d’Arbitrage wel een Bondsinstantie was. Een “intern” beroep of verhaal is in deze dan ook uitgesloten.

Bovendien zou dit ook in strijd zijn met de eigen specifieke rol die is toebedeeld aan de Disciplinaire Raad voor het Profvoetbal, nadat in het voetbalseizoen 2019-2020 het Professional Referee Department het levenslicht zag.

Immers voorzien de artikelen B6.119 t.e.m. B6.121 van het Bondsreglement in een trapsgewijze procedure met afzonderlijke bevoegdheden voor het Professional Referee Department die geen bondsinstantie is terwijl de Disciplinaire Raad, zoals hiervoor reeds aangehaald, dit wel is:

“Artikel B6.119 Klachten over vergissingen, begaan door een scheidsrechter bij het beoordelen van een feit tijdens een wedstrijd of bij toepassing van de regels van het voetbalspel, worden beschouwd als hebbende betrekking op de spelleiding en worden behandeld door de bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing)...

Artikel B6.120 (...) De bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing) mag evenwel de klachten over vergissingen van die aard niet verwerpen, zonder de belanghebbenden gehoord te hebben.

De bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing) mag, bij het ontvangen van een dergelijke klacht, aan de klagende club schriftelijk haar standpunt overmaken dat de klacht op de beoordeling van één of meerdere spelfeiten slaat. Het vraagt dan tegelijk of de club de klacht in die omstandigheden handhaaft. In bevestigend geval vallen eventueel de kosten van het geding ten laste van de club en kunnen haar eventueel boetes ten laste worden gelegd.

Indien de club haar verzoek toch staande houdt, ongeacht die mededeling, wordt dit, zoals gebruikelijk, ter zitting en in aanwezigheid van de verschillende betrokken partijen behandeld.

Artikel B6.121 Indien de bevoegde instantie belast met arbitrage (refereeing), naar aanleiding van een klacht of beroep, vast komt te staan dat de scheidsrechter een vergissing begaan heeft, niet in het beoordelen van een feit maar wel in de toepassing van de spelregels, wordt de zaak, overgemaakt aan de bevoegde disciplinaire instantie. De bevoegde disciplinaire instantie gaat na of de vergissing de gang van het spel grondig heeft beïnvloed en beslist in dit geval tot de ongeldigheid van de wedstrijd.

Indien vast staat dat tussen het ogenblik waarop de vergissing werd begaan en het einde van de wedstrijd de score onmogelijk nog kon veranderen in die mate dat de punten hierdoor anders moesten worden toegekend, stelt de instantie de score vast met inachtneming van de begane vergissing, maar zonder de wedstrijd te doen herspelen.”

Nergens in deze afhandeling van de klacht is voorzien dat de Disciplinaire Raad ook als beroepsinstantie bevoegdheid zou hebben tegen een beslissing van het Referee Department om de zaak niet naar haar door te verwijzen wanneer het Referee Department zou oordelen dat er louter sprake was van een vergissing in het beoordelen van een spelfeit.

Het BAS stelt vast dat in deze noch de Disciplinaire Raad noch de Evocatiecommissie bevoegdheid hadden om zich (in graad van hoger beroep en bij evocatie) over de beslissing van het Referee Department te buigen, dit niet in de Bondsreglementering is voorzien en dus enkel een voorziening mogelijk is bij het BAS in toepassing van het hiervoor aangehaalde artikel B1.18.

In dat opzicht kan de KBVB ook niet worden gevolgd in haar redenering waar zij stelt dat gezien er geen voorziening voorligt tegen de beslissing van het Referee Department van 8 januari 2024 het BAS zich niet over onderhavige zaak zou kunnen buigen.

Immers waar het BAS oordeelt dat de Disciplinaire Raad en Evocatiecommissie geen bevoegdheid hadden om de beslissing van het Professional Referee Department te beoordelen, neemt dit niet weg dat de door deze Bondsinstanties (weliswaar ten onrechte) beoordeelde beslissing van het Professional Referee Department in haar totstandkoming marginaal kan worden getoetst door het BAS.

Als het ware door de haar toebedeelde rol in artikel B1.18 van het Bondsreglement kan het BAS wel degelijk deze beslissing van het Professional Referee Department van 8 januari 2024 nog steeds op haar regelmatigheid en redelijkheid toetsen.

Immers komt door het feit dat het BAS in toepassing van voornoemde bepaling is gevat, de hele **betwisting** met alle aspecten opnieuw ter discussie en vermag elke partij alle argumenten hanteren.

Het een en ander blijkt voldoende uit artikel B1.18 dat het BAS bevoegd maakt om “**elk geschil** uit hoofde van het bondsreglement of van de wedstrijden en competities georganiseerd op grond van dit reglement te beslechten via de toepasselijke procedure bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport”.

Het “geschil” zelf, en dus niet een of andere beslissing op zich, tussen partijen wordt aanhangig gemaakt, dit niet alleen op procedureel vlak maar ook op feitelijk vlak.

Het gegeven dat er geen interne rechtsmiddelen zijn voorzien, maakt van het BAS niet automatisch een “beroepsinstantie” met volheid van bevoegdheid.

Er is noch in het EVRM-verdrag noch in enige andere bepaling een uitdrukkelijk gewaarborgd recht op een recht in hoger beroep met **volheid van rechtsmacht** voorzien.

Gegeven haar eigen specifieke bevoegdheid beoordeelt het BAS “het geschil” in haar geheel en niet de ene of de andere beslissing “an sich”.

Hierbij dient het BAS zich te beperken tot een zuiver marginale controle waarbij enkel wordt nagegaan of de genomen beslissing(en) in overeenstemming is of zijn met de eigen reglementen en de bepalingen van dwingend recht of openbare orde en of die al dan niet kennelijk onredelijk is of zijn en, met andere woorden of een bevoegde instantie, in dezelfde omstandigheden geplaatst, in alle redelijkheid tot het genomen besluit had kunnen komen.

Het betreft dus een marginale toetsing waarbij het BAS niet bevoegd is om een eigen beoordeling in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van de KBVB, behalve dan in zeer beperkt afgelijnde gevallen, die in casu niet voorliggen.

IV.2. STANDPUNTEN PARTIJEN TEN GRONDE

NV CLUB BRUGGE ontwikkelt, onder meer, de hiernavolgende standpunten:

- de VAR heeft nagelaten, hoewel zij daartoe verplicht is, om de zogeheten ‘3D-lijn’ te trekken;
- zelfs bij een marginaal toetsingsrecht kan het BAS, in feite en in gronde, nagaan of de bestreden beslissing in overeenstemming is met de eigen reglementen, zijnde de artikelen B6.119 t.e.m. B6.121 van het Bondsreglement;
- er wel degelijk ook een beroep werd ingesteld tegen de beslissing van het Professional Referee Department van 8 januari 2024;
- door het niet “trekken” van de digitale lijn werd een verkeerde toepassing gemaakt van de onderliggende spelregel, Law 11 van de IFAB Rules of the Game en daaraan gekoppeld het VAR Protocol;
- minstens is er sprake van een manifeste schending van de zorgvuldigheidsplicht;
- de spelregel die de VAR verplicht tot het trekken van de 3D-lijn werd erkend door mevrouw [F] en de heer [VD];
- minstens dienen deze personen als getuigen te worden opgeroepen;

Op haar beurt stelt nv YELLOW-RED KV MECHELEN het volgende:

- er geen verplichting is voor de VAR om een lijn te trekken;
- het hier gaat over een vergissing ter beoordeling van een spelfeit;
- de reglementering impliceert bijgevolg dat ook in de gevallen waarin de scheidsrechter de regels van de ‘Laws of the Games’ verkeerd heeft toegepast, moet onderzocht worden of de vergissing werd begaan ter gelegenheid van de beoordeling van een spelfeit;

- uit een “technische mogelijkheid” kan men geen “expliciete verplichting” afleiden;
- de vordering tot overlegging van stukken is ongegrond, minstens niet relevant in de beoordeling van dit dossier;
- er is geen sprake van een schending van de zorgvuldigheidsplicht;

Op haar beurt, tot slot, stelt vzw KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND het volgende:

- er in het Bondsreglement een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen de artikelen B6.120 en B6.121 inzake “vergissingen” begaan door scheidsrechters;
- vergissingen over spelfeiten zijn niet vatbaar voor verhaal en kunnen in geen geval aanleiding geven tot het herspelen/wijzigen van de uitslag van een wedstrijd;
- Club Brugge stelt ten onrechte beslissingen van de VAR gelijk met beslissingen van de hoofdscheidsrechter;
- dit laatste voldoende blijkt uit artikel B6.120 van het Bondsreglement;
- ook uit het VAR-Protocol blijkt dat fouten begaan door de VAR in beginsel niet kunnen worden aangegrepen om naderhand de uitslag van een wedstrijd te betwisten;
- ook de beoordeling van de VAR om geen “lijn” te trekken betreft een feitelijke beoordeling van een spelfeit;
- er geen enkele reden is om in te gaan op de voorafgaandelijke vraag tot overlegging van stukken;

IV.3. BEOORDELING TEN GRONDE

a.

Waar er geen rekening kan en mag worden gehouden met de beslissingen van de Disciplinaire Raad en de Evocatiecommissie, om de redenen hiervoor aangehaald, ligt er met betrekking tot de marginale beoordeling van het geschil, nog enkel de beslissing van het Professional Referee Department voor.

Het BAS stelt vooreerst vast dat het Professional Referee Department de bij haar te doorlopen procedure op reglementaire wijze heeft toegepast.

Zij heeft op 11 december 2023 kennis genomen van de klacht van NV CLUB BRUGGE, op 12 december 2023 haar schriftelijk standpunt overgemaakt, NV CLUB BRUGGE inzage verleend in het audio-en beeldmateriaal te Tubeke op 12 december 2023 om vervolgens, na handhaving van de klacht door NV CLUB BRUGGE op 15 december 2023, de zaak verder te zetten.

Partijen werden op 19 december 2023 opgeroepen voor het Professional Referee Department waarna op de zitting van 5 januari 2024 partijen werden gehoord en nogmaals het audio-en beeldmateriaal van de spelfase, ter zitting werd getoond.

Overigens wordt de regelmatigheid van het verloop van de procedure bij en voor het Professional Referee Department ook door geen der partijen betwist.

b.

Ten gronde oordeelde het Professional Referee Department als volgt :

“3.1. Overwegende dat de behandeling van de klacht-gelet op de bevoegdheid van het PRD-zich beperkt tot de vraag of er in casu sprake is van een foutieve beoordeling van een spelfeit dan wel van een vergissing in de toepassing van de spelregels.

Overwegende dat de spelfase die voorwerp uitmaakt van de klacht het afgekeurde kopbaldoelpunt van speler [T]-minuut 72 van de wedstrijd KV Mechelen-Club Brugge dd. 10.12.2023-betreft. Het doelpunt werd wegens buitenspel afgekeurd.

3.2 Overwegende dat Club Brugge haar klacht dd. 11.12.2023 handhaaft stellende dat de betrokken spelfase (afkeuring wegens buitenspel) geen fout bij de beoordeling van een spelfeit betreft-standpunt PRD dd. 12.12.2023-doch “een falen in het toepassen van de onderliggende spelregel (m.n. Law 11 van de IFAB Rules of the Game en daaraan gekoppeld het VAR Protocol) die het gebruik van technologie in het spel reguleert, hierbij doelend op het trekken van een digitale lijn bij een buitenspelfase”.

(i) Overwegende dat het document “IFAB Laws of the Game 23/24” diverse onderdelen bevat met name :

-About the Laws

-Notes and modifications

-Laws of the Game 2023/2024-detail van elk van de 17 spelregels

-Video Assistance referee (VAR) Protocol

-FIFA Quality Programme

-Law Changes 2023/2024

-Glossary (football bodies-football terms-referee terms).

Dat IFAB, ter inleiding benadrukt dat, niettegenstaande het feit dat sommige beslissingen fout of voor discussie vatbaar kunnen zijn, de “spirit” van elke wedstrijd, respect voor de beslissingen van de scheidsrechter vooropstelt en vereist :

“Football must have Laws which keep the game fair-this is a crucial foundation of the ‘beautiful game’ and a vital feature of the ‘spirit’ of the game. The best matches are those where the referee is rarely needed because the players play with respect for each other, the match officials and the Laws. Football’s Laws are relatively simple compared to most other team sports, but as many situations are subjective and match officials are human, some decisions will inevitably be wrong or cause debate and discussion. For some people, this discussion is part of the game’s enjoyment and attraction but, whether decisions are right or

wrong, the ‘spirit’ of the game requires that referees’ decisions must always be respected. All those in authority, especially coaches and team captains, have a clear responsibility to the game to respect the match officials and their decisions.”

“Applying the Laws

The same Laws apply in every match in every confederation, country, town and village and, apart from the modifications permitted by the IFAB (see ‘General modifications’), the Laws must not be modified or changed, except with the permission of the IFAB.

Those who are educating match officials and other participants should emphasise that :

**referees should apply the Laws within the ‘spirit’ of the game to help produce fair and safe matches*

**everyone must respect the match officials and their decisions, remembering and respecting that referees are human and will make mistakes.”*

Vrij vertaald :

“Voetbal moet spelregels hebben die het spel eerlijk houden-dit is een cruciaal fundament van het ‘mooie spel’ en een essentieel kenmerk van de ‘geest’ van het spel. De beste wedstrijden zijn die waar de scheidsrechter zelden nodig is omdat de spelers spelen met respect voor elkaar, de wedstrijdofficials en de spelregels. De spelregels van voetbal zijn relatief eenvoudig vergeleken met de meeste andere teamsporten, maar omdat veel situaties subjectief zijn en wedstrijdofficials menselijk zijn, zullen sommige beslissingen onvermijdelijk fout zijn of tot discussie leiden. Voor sommige mensen maakt deze discussie deel uit van het plezier en de aantrekkingskracht van het spel, maar of beslissingen nu goed of fout zijn, de ‘geest’ van het spel vereist dat beslissingen van scheidsrechters altijd gerespecteerd moeten worden. Alle gezagsdragers, met name coaches en teamaanvoerders, hebben bij het spel een duidelijke verantwoordelijkheid om de wedstrijdofficials en hun beslissingen te respecteren.”

“De spelregels toepassen

Dezelfde spelregels zijn van toepassing op elke wedstrijd in elke confederatie, land, stad en dorp en, uitgezonderd de wijzigingen die zijn toegestaan door de IFAB (zie ‘Algemene wijzigingen), mogen de spelregels niet worden gewijzigd of veranderd, behalve met toestemming van de IFAB.

Degenen die wedstrijdofficials en andere deelnemers opleiden, moeten benadrukken dat :

-scheidsrechters de spelregels moeten toepassen binnen de ‘geest’ van het spel om te helpen eerlijke en veilige wedstrijden te laten plaatsvinden.

-iedereen de wedstrijdofficials en hun beslissingen moet respecteren, waarbij moet onthouden en gerespecteerd worden dat scheidsrechters mensen zijn en fouten zullen maken.”

Dat het derde onderdeel van het document in detail de 17 spelregels (Laws of the Game) bevat die dienen te worden toegepast;

Dat het vierde onderdeel, het VAR-protocol, een aantal regels, algemene praktische afspraken en processen bevat en beschrijft voor en met betrekking tot het VAR-team (met rol : advies en bijstand voor de scheidsrechter).

(ii) Overwegende dat de regels van het voetbalspel of spelregels, en in het bijzonder spelregel 11, en het VAR-protocol geen regels voorziet die bepalen welke technologische tools de VAR verplicht dient te gebruiken, hetgeen Club Brugge verkeerdelijk aanhaalt in haar verzoekschrift.

Dat onder “de regels van het voetbalspel” in het bondsreglement (artikel B1.6,31°) wordt verstaan :

“de door IFAB voorgeschreven en door de FIFA goedgekeurde spelregels, voor elk seizoen beschikbaar gesteld in een vertaalde uitgave”;

Dat Club Brugge in haar verzoekschrift erkent dat het VAR-Protocol geen expliciete verplichting bevat om een digitale lijn te trekken bij het nazicht van een buitenspelfase;

Dat de VAR, op vraag van Club Brugge, stelt dat, ingeval hij niet met het blote oog de buitenspelsituatie kan beoordelen, een lijn dient te trekken;

Dat de VAR aangeeft dat hij betrokken situatie, waarbij de focus werd gelegd op de fase waarbij de bal de voet van speler [N] verlaat en op de verdediger die naast speler [T] stond, met het blote oog duidelijk kon waarnemen en beoordelen en het trekken van een lijn dus niet nodig was; dat de VAR, op vraag van de Voorzitter, antwoordt dat het fout is geweest om de focus te leggen op de verkeerde verdediger.

Dat het PRD van oordeel is dat de “verplichting” om de offside-line technology te gebruiken wanneer de fase niet met het “blote oog” beoordeeld kan worden, een logische technische guideline is naar de VAR toe, doch geen verplichting vanuit de Laws of the Game of het VAR-protocol.

Dat the Laws of the Game geen enkele verplichting oplegt aan de VAR om een lijn te trekken/deze tool te gebruiken; Dat het loutere feit dat de VAR de technische mogelijkheid heeft om een lijn te trekken, niet betekent dat het trekken van een buitenspellijn een “juridische” verplichting is (zoals gesteld door Club Brugge).

Dat de VAR van oordeel was dat hij met het blote oog voldoende de situatie kon inschatten en het dus niet nodig was een lijn te trekken. Dat de VAR bij de check, aan de hand van de bekeken informatie, adviseert dat er sprake is van buitenspel.

Dat de beoordeling van een al dan niet buitenspelpositie van een speler een beoordeling uitmaakt van een spelfeit.

(iii) Overwegende dat het VAR-Protocol daarenboven voorziet :

“Match validity

In principle, a match is not invalidated because of :

**malfunction(s)of the VAR technology(as for goal line technology(GLT)*

**wrong decision(s)involving the VAR (as the VAR is a match official)*

**decision(s) not to review an incident*

**review(s) of a non-reviewable situation/decision”*

Dat het VAR-Protocol duidelijk vooropstelt dat een wedstrijd niet ongeldig is omwille van een verkeerde beslissing(en) van de VAR noch omwille van een beslissing(en)om een incident niet te reviewen.

Dat artikel B6.120 Bondsreglement terzake eveneens uitdrukkelijk stelt dat :

“De beslissingen van de scheidsrechter over spelfeiten tijdens de wedstrijd, daarin begrepen het toekennen van een doelpunt en het resultaat van de wedstrijd, zijn niet vatbaar voor verhaal. De uitslag van een wedstrijd kan bijgevolg nooit gewijzigd worden voor een fout van de scheidsrechter bij het beoordelen van een feit tijdens een wedstrijd zelf niet indien die fout na de hervatting van het spel door de scheidsrechter erkend wordt.”

(iiii) Overwegende dat Club Brugge in haar verzoekschrift aanhaalt dat haar standpunt werd bevestigd in de “Under-review-rubriek”;

Dat het past te verduidelijken dat bij de gebruikelijke communicatie van het PRD naar aanleiding van het overzicht van elke wedstrijd, het PRD in alle transparantie het verloop van de wedstrijd a posteriori becommentarieert. In geval van een foute finale beslissing in een wedstrijd, zal het PRD dit erkennen en de juiste finale beslissing communiceren. Deze erkenning houdt op geen enkel moment in dat het PRD oordeelt dat er sprake is van een vergissing in de toepassing van de spelregels, maar is louter een a posteriori vaststelling dat wanneer alle elementen van een spelfase in acht genomen worden, de finale beslissing van de scheidsrechter incorrect was.

Dat het PRD hierbij, ingeval er zich een incident heeft voorgedaan tijdens een wedstrijd, mogelijks een aantal aanbevelingen meegeeft, hetgeen in casu het geval was.

3.3 Overwegende dat gelet op voormelde en rekening houdend met alle elementen die door partijen zijn aangebracht, en met de antwoorden die door de getuigen zijn gegeven op de vragen gesteld door de partijen, in het licht van de toepasselijke reglementering, het PRD van oordeel is dat er geen vergissing werd begaan in de toepassing van de spelregels. Dat in casu sprake is van een fout bij de beoordeling van een spelfeit.”

Het BAS stelt vast dat het Professional Referee Department alle relevante en van toepassing zijnde rechtsregels vooreerst in haar beslissing heeft meegenomen.

Zo werd terecht vertrokken van het gegeven, verwijzend naar het vierde onderdeel van de IFAB Laws of the Game en de FAQ onder Law 5 dat het oordelen over een al dan niet buitenspelpositie van een speler effectief een beslissing inzake een spelfeit uitmaakt:

“Voor feitelijke beslissingen zoals de positie van een overtreding of speler(buitenspel), punt van contact(handsbal/overtreding), locatie (binnen of buiten het strafschoopgebied), bal uit het spel, enzovoort, is een VAR-only beoordeling doorgaans toepasselijk (...)”
(vrij vertaald)

Kan de scheidsrechter een beslissing nemen gebaseerd enkel op de informatie ontvangen van de VAR ?

Ja. Van zodra de review is opgestart, heeft de scheidsrechter de mogelijkheid om de beelden te bekijken. Een loutere VAR review is normaliter enkel gepast voor feitelijke beslissingen zoals de positie van een overtreding of speler (offside), plaats van contact (hands/overtreding), locatie (binnen of buiten de 16 meter). Niettemin, zowel bij een VAR-only review’ als bij een ‘on-field review’; is het de scheidsrechter die de finale beslissing neemt, niet de VAR”.

Waar volgens nv CLUB BRUGGE het Professional Referee Department niet in haar beoordeling zou hebben meegenomen dat het niet-trekken van de digitale lijn door de VAR een vergissing in de toepassing van de regels van het voetbalspel betreft, is dit al evenmin juist.

Vooreerst is het zo dat een beslissing van de VAR niet gelijk kan worden gesteld met een beslissing van de hoofdscheidsrechter.

Vergissingen begaan door de VAR kunnen nooit aanleiding geven tot het ongeldig verklaren van een wedstrijd.

Artikel B6.120 van het Bondsreglement maakt een zeer duidelijk onderscheid tussen de scheidsrechter en de assistent-scheidsrechter waarbij het de hoofdscheidsrechter op het veld is die de eindverantwoordelijkheid draagt en de eindbeslissing neemt nu uitdrukkelijk wordt voorzien dat de verklaringen van een assistent-scheidsrechter (of dit nu een lijnrechter is of de VAR) die in tegenspraak zijn met die van de hoofdscheidsrechter van geen invloed zijn op de uiteindelijk genomen beslissing op het veld.

Nergens in het Bondsreglement of enige andere van toepassing zijnde bepaling wordt voorzien dat vergissingen van de VAR aanleiding kunnen geven tot een herspelen van een wedstrijd of het voorafgaandelijk ongeldig verklaren ervan.

Dit wordt zelfs uitdrukkelijk in het VAR-protocol voorzien:

“Geldigheid van een wedstrijd
In principe wordt een wedstrijd niet ongeldig verklaard vanwege :

- storing(en) in de VAR-technologie (net als bij doellijntechologie (GLT))*
- verkeerde beslissing(en) met betrekking tot de VAR (aangezien de VAR een wedstrijdofficier is)*
- beslissing(en) om een incident niet te herzien*
- herziening(en) van een niet-herzienbare situatie/beslissing”*

Het niet trekken van een digitale lijn maakt geen fout uit tegen de spelregels, dit is nergens verplichtend opgelegd en het was de soevereine beslissing van de VAR op basis van een feitelijk gegeven dat er sprake was van buitenspel en dit blijktbaar voor haar toen met het blote oog zichtbaar was.

Niet alleen is dit een feitelijke beoordeling maar wanneer zij daaropvolgend dit advies meegeeft aan de hoofdscheidsrechter en deze laatste volgt dit advies, is ook diens finale beslissing een beslissing over een spelfeit en is hier nergens een inbreuk tegen de spelregels te weerhouden.

Het loutere feit dat de beoordeling van de buitenspelfase “foutief” was, doet geen afbreuk aan het feit dat dit een beoordeling blijft met betrekking tot een spelfeit.

Voetbalclubs moeten beseffen dat scheidsrechters geen robots zijn en net als voetballers zelf fouten maken (doelkans missen, strafschop missen) die inderdaad een impact kunnen hebben op het verloop van een wedstrijd maar deze fouten zijn nu eenmaal niet uit te sluiten in het dynamisch gebeuren van een voetbalwedstrijd.

Het is maar al te gemakkelijk om achteraf commentaar en kritiek te geven na het de zoveelste keer bekijken van beelden, liefst dan nog in slow motion, vanuit zijn of haar zetel.

De dynamiek van het voetbalspel maakt dat zaken in enkele flitsen, zelfs seconden gebeuren en dat men niet kan en mag verwachten van een scheidsrechter dat hij, zeker gelet op de vaak hectische omstandigheden, waarin hij een beslissing dient te nemen, als een soort “übermensch” alles moet en kan zien.

Ook de VAR zelf wordt bemand door mensen, scheidsrechters, en ook zij kunnen zaken missen of fouten maken in hun beoordeling maar zoals hiervoor reeds aangehaald is het uiteindelijk de scheidsrechter op het veld zelf die finaal beslist.

De beslissing van het Professional Referee Department is gedragen door het wel in overweging nemen van alle informatie waarover zij beschikte, verklaringen van de betrokken scheidsrechters inbegrepen, en waar fouten werden erkend of toegegeven betekent dit daarom niet dat er ook sprake is van een fout tegen de spelregels.

In artikel B1.6,31° van het Bondsreglement worden de regels van het voetbalspel als volgt gedefinieerd:

“31° regels van het voetbalspel: de door IFAB voorgeschreven en door de FIFA goedgekeurde spelregels, voor elk nieuw seizoen beschikbaar gesteld in een vertaalde uitgave”

NV CLUB BRUGGE toont op geen enkele wijze aan welke specifieke spelregel werd geschonden.

Het BAS stelt vast dat het Professional Referee Department, met kennis van zaken, na alle betrokken actoren te hebben gehoord en na de bewuste beelden te hebben bekeken dat er weliswaar een beoordelingsfout werd gemaakt maar oordeelde vervolgens ook terecht dat dit de beoordeling van een spelfeit betrof en geen verkeerde toepassing van een spelregel.

Het verhaal dat nv CLUB BRUGGE instelde in toepassing van artikel B1.18 bij het BAS is in deze weliswaar ontvankelijk doch ongegrond.

V. DE ARBITRAGEKOSTEN

In het licht van het voorgaande, dient nv CLUB BRUGGE te worden gewezen in de kosten van de arbitrage, kosten hierna begroot.

Deze kosten betreffen:

-aanhangig maken zaak:	2.000,00€
-kosten arbiters:	1.272,23€
-administratieve kosten:	<u>650,00€</u>
	3.922,23€

VI. BESLISSING:

OM DEZE REDENEN,

Het arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport;

Verklaart het verzoek van nv CLUB BRUGGE ontvankelijk doch ongegrond en zegt dienvolgens dat de wedstrijd tussen CLUB BRUGGE en KV MECHELEN niet dient te worden herspeeld.

Verwijst nv CLUB BRUGGE in de kosten zoals onder punt V. begroot.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 04 maart 2024.

Marinus VROMANS

Peter MARCOEN

Guy HERMANS

Lid

Voorzitter

Lid